

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 16.

V Ljubljani, v petek 20. januarja 1899.

Letnik XXVII.

Državni zbor.

Dunaj, 19. jan.

Položaj.

Exempla trahunt. Opozicija se je zaletela v zagato; s surovo silo je skušala odstraniti vse ovire ter večini narekovati svojo voljo. Odrekla je državi pogoje obstanka, poskušala novo taktiko, da bi razdvojila večino, strmoglavila vlado. Toda večina je potrpežljivo vztrajala, celo prepotrpežljivo, in vlada si je pomagala z izrednimi sredstvi. Javno življenje v državi kaže žalostno podobo. Obstructio eis, obstructio trans! Vsi so jedini v tem, da tako ne more dalje, in vendar ni nikogar, ki bi državno ladijo potegnil s peska, na katerem je obtičala. Večina ne more naprej, manjšina noče nazaj, a vlada menda čaka ugodnejše sape...

In vendar! Glavno nemško-liberalno glasilo kaže na Ogersko. Ondi je brezozirna obstrukcija dosegla, da se vlada v imenu večine pogaja z manjšino o kompromisu. Ker gora ni prišla k Mohamedu, šel je Mohamed h gori, in ta srečna, praktična misel daje zagotovilo, da se na Ogerskem v kratkem konča kriza in prične redno parlamentarno delo. Torej — tako sklapa »N. Freie Pr.« — zakaj bi to v Avstriji ne bilo mogoče? Zakaj se grof Thun toliko ne poniža, da bi stopil k dr. Pergeltu, Kaiserju in Schönererju ter jim privoščil dobro besedo? Ako je baron Banffy obljubil, da takoj odstopi, če opozicija dovoli proračun, vojaške novince in ugodbeni provizorij, zakaj grof Thun ne pokaže toliko nesebičnosti in rodoljubja? Ali je jedna oseba več vredna, nego blagor države? Ali je niso Nemci ustvarili, vzdržali in ohranili? Ergo: Vajete v roke nemškemu liberalcem in nacijonalcem, država takoj dobi, česar potrebuje, in Bosna je mirna.

Možje res niso skromni v svojih zahtevah. Obstrukcija v ogerski poslanski zbornici jim je

oživila pogum, da iznova poskusijo srečo. Ne pomislijo pa, da so na Ogerskem malo drugačne razmere, nego v Avstriji. Ondi so vse stranke jedine, da vzdržé mažarsko hegemonijo ter v kali zatro vsako narodnostno idejo; hrvatska delegacija dela le štafažo. Nasprotno pa je v avstrijski zbornici večina, daš neznačajna, ki si je na prapor svoj zapisala zahtevo, da vlada v dejanju izvrši narodno enakopravnost, ki je vsem narodom zjamčena v državni ustavi. Nemci so zamudili ugodni čas za ponemčenje Čehov in Slovencev; stari zistem sicer še obstoji, toda že dvajset let je, odkar so liberalni Nemci zgubili neomejeno oblast, in nemogoča je v prihodnje v Avstriji vlada, ki bi vsaj brez jednega dela slovanskih zastopnikov mogla sestaviti dovolj močno večino. Mnogoletna politična kriza, ki ima na vse strani le slabe posledice, se bode morala preje ali sleje končati v smislu programa sedanje večine, ki zastopa tri četrtine avstrijskega prebivalstva.

Zato nas nikakor ne strašijo zaupni razgovori in tajni sklepi levičarskih Nemcev, ki danes kličejo v svet, da je nemški narod v Avstriji v nevarnosti za svoj obstanek in da v boju za svoje predprave zastavi vse svoje moči. V nevarnosti ni nemški narod, temveč nemškoliberalna trdnjava, katero so zgradili na troške slovanskih narodov. Pač pa se nam dozdeva, da Nemci že sami iščejo prilike za kompromis z večino in vlado. Tako poročajo današnji listi, da so bili včeraj več ur zbrani načelniki levičarskih nemških klubov ter se posvetovali o zahtevah, katere hočejo predložiti večini in vladi. Te zahteve se tičejo v prvi vrsti jezikovnega vprašanja. Dokler trajajo te obravnave, hočejo v zbornici nadaljevati obstrukcijo. Tako kratka izjava.

Grof Thun je minolo poletje vabil Nemce k spravni obravnavi, toda ti so odločno odbili vse pozive v nadi, da bodo s politiko odločne negacije dosegli vse. Sedaj so sprevideli, da politika

absolutne negacije nima uspeha, in zavzeli so pozitivno stališče, sami so pričeli s kompromisom. Danes nam njihove zahteve niso še znane, zato ne moremo izreči svoje sodbe. Toda to je gotovo, da večina ne sme niti za las odjenjati od svojih zahtev, katere je v spomenicah naznanila vladi. V kratkem je terjaj pričakovati jasnosti glede položaja. Od leve in desne vlada dobiva pozive, da naznani svoje načrte. Seje, kakoršna je bila zadnja in današnja, so naravnost škandalozne, sramota za državo in ustavo, a opravičen vzrok, da vlada opusti rezervo ter pokaže svojo barvo. Ako vlada tega ne stori, dolžnost je skupne večine, da od vlade zahteva pojasnila. Potrpežljivosti je večina pokazala dovolj, čas je, da vlada stori odločne korake. Aut-aut, za glasovanje po imenih ljudstvo ne plačuje davkov.

Današnja seja je bila naravnost komedija, sramota za avstrijski parlament. Do 3. ure zbornica zopet ni prišla do dnevnega reda. Dr. Gross je namreč zahteval uprav otročje premembe v zapisniku zadnje seje ter glasovanje po imenih. Zbornica je dvakrat glasovala po imenih, večina je odklonila Grossovo zahtevo, a levičarji so dosegli svoj namen, namreč preprečili zopet jedno redno sejo. Navlekli so dolgo vrsto interpelacij in nujnih predlogov ter zahtevali, da jih zapisnikarji prečitajo od prve do zadnje črke. Ta zahteva je sicer opravičena v poslovnem redu, toda doslej se je malokdo poslužil te pravice. Zapisnikarji so se vrstili v delu, a nekateri levičarji so poleg njih zbijali norce.

Koncem seje pa je bilo nenavadno živahno v zbornici. Socijalni demokratje so zahtevali, da pride že v prihodnji seji na vrsto vladna predloga glede odprave časniškega koleka. Temu sta se v prvi vrsti uprli Schönerer in Kaiser v imenu svojih pristašev. To je spravilo soc. demokrate po koncu. Daszynski in Berner sta levičarjem brala dolge levite, češ, da ljudstvo zahteva resno delo,

LISTEK.

O človeku, ki je izgubil prepričanje.

Spisal Ivan Gradar.

Job Mrmolja je imel jako lepo, v zeleno usnje vezano in le na robih nekoliko obrabljeno prepričanje. Zgodilo pa se je nekega jutra, da se je Job Mrmolja vzbudil ter se v tistem trenutku neizmerno prestrašil. Imel je navado, da se je ozrl po svojem prepričanju, predno se je zadnjikrat obrnil na postelji. Doslej je ležalo zmirom deviško in nedotakneno na mizi in Job je zatisnil oči ter se v polusanjah zadovoljno potapljaj po trebuhu. Danes ni bilo prepričanja nikjer. Planil je vznemirjen s postelje ter razbrskal in premetal vse knjige in listine, raztresene po mizi. Naposled je dvignil prt ter pogledal podenj. No, prepričanja tudi pod prtom ni bilo... »Na vsak način, — pozabil sem ga v suknji; a vrag vedi, kako je to prišlo...« Pretipal je suknjo. »Ne, v suknji ga ni...« Segel je po trikrat v vsak žep posebej, v spodnjega štirikrat. In žepi so bili prazni. V nervozni raztresenosti je iskal celo po hlačah in

telovniku, par hipov pozneje pa je izprevidel sam brezsmiselnost svojega početja. »Kako bi se taka stvar tako neumno izgubila? Saj ni nikaka igla. Prepričanje je dolgo najmanj triindvajset centimetrov, — kako bi moglo zaiti v hlače ali v telovnik?«

Sel je na posteljo ter oprl brado ob dlan. Razmišljati je pričel natanko, kod je hodil prejšnji dan, kaj je počel, s kakimi ljudmi je občeval in kje in kedaj je imel zadnjikrat prepričanje v roki. Vedel je na tistem, da je prišel domu nekoliko pijan, a ker je bil obče spoštovan in soliden človek, ni hotel tega v svojih spominih še izrecno povdarjati...

Popoldne je sedel v kavarni ter se prepiral s Filémonom Sovo o tiskovni svobodi; vstal je potem in razgret stopil k svoji suknji ter izvlekel iz žepa prepričanje... Dobro!... Do te ure se je dalo zasledovati vse popolnoma jasno in natanko... Iz kavarne je odšel nekako ob treh, — recimo ob polu štirih. Resnično, — na desni strani ga je tiščalo, ko je zapenjal zgornjo gumbo: prepričanje je bilo spravljeno v notranjem žepu. To je bilo torej ob polu štirih... In pozneje?

Na trgu je srečal Sempronija Sljuko... Kaj se je godilo po tistem usodepolnem hipu, to se je izgubljalo v gosto meglo; samo tu pa tam je mogel dvigniti težki zastor, — a kar je ugledal, ni bilo ničesar važnega: tolsti, rdeči obrazi, z vinom polite mize, prevrtni kozarci... Zapeljal ga je bil Sempronij... Lahko tebi, Sempronij: ti nisi obče spoštovan in soliden človek in tvoje prepričanje je dolgo samo enajst centimetrov; vrh tega je broširano in ne dela nikakih sitnostij ob prenašanju!... Job si je ubijal glavo, toda ni mu prišla nobena pametna misel. Res — nekoč je bil udaril po mizi z neko stvarjo; a to je bilo kasno ponoči in ni se mogel spominjati, ali je udaril s kozarcem, s hišnim ključem ali s svojim prepričanjem... Ne, — kaj bi s prepričanjem ob tako pozni uri? Skratka, — vse razmišljanje ga ni privedlo niti za korak na kak uvaževanja vreden sled...

Globoka žalost se je polastila njegove duše. Sprva je sklenil, da ne bo jedel ne grizljeja in pil ne kapljice, dokler ne najde svojega prepričanja. A ta sklep se mu je zdel pretiran, škodljiv in neprimeren za resnega človeka; zato ga je

ne pa komedijo. Na levici je nastal velik vrišč, ko je še Wolf posegel v besedo. Türk podpira Schönererjev predlog, da bodita na dnevnem redu prihodnje seje le ministerski zatožbi, kajti Nemci morajo preje misliti na svoj obstanek, svoj jezik, svojo kulturo, nego na časniški kolek. Bog daj norcem pamet!

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. januarja.

Sodba nemških desniških krogov o položaju. Glasilo katoliške ljudske stranke se jednako vsem ostalim avstrijskim listom resno bavi s sedanjim parlamentarnim položajem. Sodba, ki jo »Linzer Volksblatt« izreka tem povodom, se popolno strinja z mislimi, ki smo jih izrazili te dni v našem listu. Piše namreč mej drugim nastopno: Državni zbor je bil sklican v odnošajih, iz katerih nikakor ni bilo mogoče sklepati na uspešno parlamentarno delo. Z raznih strani se čuje vprašanje, čemu je vlada pozvala poslance k tej komediji, ki stane toliko denarja in je vrhu tega tako žalostna. Po dveh letih izkušnjah bi bila morala vlada vender priti do prepričanja, da je ta poslanska zbornica popolno nesposobna za vsako delo. Razpad parlamenta in posamnih strank je vsaki dan bližje. Vse je radovedno, kaj se prav za prav namerava z državno ladijo. Na jasnem moramo biti, kako si vlada predstavlja bodočnost. Gotovo je neprijetno za večino, ako mora celi dve leti biti večina, ne da bi mogla kaj delati; neprijetno je podpirati vlado, a ob enem ne vedeti, kako misli rešiti notranje-politično krizo. Nekak program mora konečno vlada vender imeti, po katerem hoče nadalje vladati in se rešiti iz sedanje zadrege. To pa po našem mnenju vender ne gre, da bi morali še nadalje čakati, kaj nam prinese slučaj. Kolikor je nam znano gibanje v desnici, pritiskajo vse stranke na vlado, naj se naglo odloči. Položaj je preresen in vse zahteva konečne in nagle rešitve. Iznenadenja v sedanjih razmerah nikakor niso izključena.

„Narodni Listy“ o položaju. Včerajšnja številka tega češkega dnevnika zavrača v prvi vrsti trditve, češ da vlada hoče odstaviti z dnevnega reda načrt zakona o vojaških novincih, ker je ta sedaj levičarskim kričačem najbolj trn v peti. List pravi, da to ni res, marveč da hoče vlada še nekaj časa počakati, ker še vedno ni izgubila vse nade, da se levica konečno vendar spametuje. Dolgo pa ne bo čakala več. Ni več daleč trenotek, ko bo nastopila izvenparlamentarna doba. Toda tudi v tej dobi se Slovanom ni treba bati. Vlado se bo tudi nadalje vseskozi pravično. Kake velike akcije v smislu češkega programa ni pričakovati, vender se bo pa pokazalo, da ni nujno potrebno, da bi bilo izvanparlamentarno ministerstvo vedno nemško. Tokrat bode pravično. Desnica je sedaj še precej jedina in le nekatere stranke zahtevajo še pojasnil od vlade. Vse to bo pa prenehalo, ko se prične izvanparlamentarni intermezo. — Kar se tiče Slovencev, ne stavijo prevelikih nad na izvenparlamentarno dobo, kajti še v dobi, ko naši zastopniki neprestano drežajo na

preklical... Nemiren in zamišljen se je oblekel, umil, ter počesal lasé pomotoma v troje paralelnih preč... »Ako se reč pretehta, kakor se spodobi, nima moje življenje nikake vrednosti več, nikakega pomena. Lahko bi hodil brez roke, brez očesa, da, celo brez nosa bi se dalo živeti... A kadar človek nima prepričanja, tedaj je samo še senca brez telesa, knjiga brez vsebine... Za Boga, nekje je ostalo na vsak način!«...

Ko je stopil na ulico, se mu je zdelo, kakor da je izpostavljen z zvezanimi rokami vsakovrstnim nevarnostim. Prej je imel navado, da je pri vsaki stopinji krepko potrkal s petó ob tlak; zdaj si tega ni več upal. Celo brkov si ni pogladil, kadar je pogledal v kako izložbo. Poleg tega mu je bilo v želodcu slabo in pod lasmi je čutil neprijetno brenčanje...

Sempronij je ležal na zofi ter kadil cigareto. Premišljal je ekspozicijo svoje najnovejše socialne drame. Vrh nosa in pod očmi so se mu poznale rdeče proge od nanosnika, ki je ležal strt poleg postelje. Sinoči se je vrnil Sempronij iz gostilne ob kakih treh in zjutraj je pil gorko limonado.

(Dalje sledi.)

merodajnih mestih, se kaže vlada nekako rezervirano napram opravičenim našim zahtevam, potem pa, v takozvani birokratiški dobi, pa moremo še manj pričakovati od nam neprijaznega sedanjega zistema.

Kompromisna pogajanja v Budimpešti bodo najbrže popolno brezuspešna. V krogu opozicijskih zastopnikov se je včeraj pričel razgovor o znanih vladnih protipogojih, toda takoj v prvi seji se je lahko opazilo, da je sklep miru na podlagi teh pogojev popolno izključen. Vlada zahteva dve stvari, katerima opozicijski zastopniki nikakor ne morejo pritrditi. Prvo je brezpogojna carinska skupnost, dokler oba parlamenta kaj drugoga ne vkreneta, in drugo revizija poslovnika za ogerski parlament po Banffyjevi in njegovih zvestih opredeljenj. Ako opozicija pritrdi poslednji zahtevi, potem so ji zavezane roke za vselej, ker bi se v zbornici niti ganiti ne smela. Ta dva Banffyjeva predloga sta čeri, ob katerih se bodo prej ali slej razbila vsa pogajanja.

Razmerje mej Anglijo in Francijo je še vedno precej napeto, akoravno so že rešena nekatera preporna vprašanja, ki so pretila provzročiti celo vojsko mej obema deželama. O sedanjem angleško-francoskem razmerju je govoril v sredo kolonijalni minister Chamberlain. Govornik se je dotikal v svojem govoru Fašode ter izjavil, da je sedaj stališče Anglije v celi nilski dolini trajno utrjeno, nadalje nigerskega vprašanja in angleških naselbin v Shanghaiju. Potem pa je prešel na Madagaskar in Novo Fundlandijo. Jeden del pariškega časopisja, pravi govornik, slika angleški narod kot vojskoželjen. Temu pa ni tako, Anglija sovraži vojsko in sedaj niti ne mislimo nanjo, ker vemo, da se bodo tudi obstoječa nasprotja poravnala mirnim putem. Kar se tiče Madagaskarja, meni angleška vlada, da je Francija v tem oziru postala nezvesta svojim obljubam. Francija je prezrla slovesne obveznosti in se izneverila določbam pogodbe. Dokler se to ne poravna, angleški narod ne more biti prijazen svojim sosedom. Politika Francozov z ozirom na Novo Fundlandijo se mora imenovati naravnost tipičen vzgled zlovoljne politike. Dela se namreč vedno na to, da se provzroči nasprotniku škodo, sebi pa korist. Govornik nikakor ne želi, da bi kdo kratil Franciji zajamčene pravice, nikakor pa ne more odobravati, da bi se iste morda raztegnile, ali pa, da bi jih Francija zlorabljala v škodo Angliji. Ako Francija pripozna svoje napake v tem oziru in popravi, kar je zagrešila, ob enem pa dokaže, da je zanj posest vseh pravic velike važnosti, so Angleži voljni proti primerni odškodnini odstopiti ji vse pravice na Novi Fundlandiji, sicer pa odločno se potegniti za svoja prava.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. januarja.

(Vprašanje o drugi gimnaziji v Ljubljani) bo konečno venderle ugodno rešeno. Vsled raznih resolucij, sklenjenih v deželnem zboru kranjskem, in vsled vednega dreganja naših državnih poslancev se je vlada stvari lotila in so se pričela pripravljala dela, da se sedaj obstoječa slovenska nižja gimnazija razširi v višjo gimnazijo. Poslopje na Vodnikovem trgu, v katerem je sedanja višja gimnazija, se bo priredilo za novo višjo gimnazijo in za licealno knjižnico.

(Gledišče) Včeraj se je na našem odru prvič uprizorila veličastna Wagnerjeva opera »Lohengrin«. Snov je poznata, zato o njej ne govorimo. Pač pa je vredno omenjati vprizoritev samo. Nismo še bili letos nikdar tako zadovoljni z našo opero, kakor sinoči. Vspeh je bil, reči smemo, vsestranski popoln. Pevke in pevci so se bili izredno potrudili, zato jih je pa tudi odlično zbrano občinstvo z nenavadno pohvalo odlikovalo. Posebno zaslužijo, da se jih javno pohvali, gospodičini Stropnická in Radkiewicz, ki ste svoji vlogi popolnoma obvladali, in g.: Rašković, Noll, Fedyczkowski in pa tudi g. Rus. Samo zbor je v nekaterih točkah veličasten celoten vtis malo kalil; tudi orkester se je v glasbi v prvem dejanju nekaterekrat spozabil in je petje na odru skoraj čisto potopil. Če se še ti nedostatki odpravijo, dospel bode »Lohengrin« v našem gledališču skoraj do popolnosti. Gledališče je bilo do zadnjega prostora razprodano.

(Repertoir slovenskega gledališča.) Krasno vspela Wagnerjeva opera »Lohengrin« ostane gotovo najslajnejša točka bogatega opernega repertoira. — Velikansko in iskreno navdušenje, s katerim je bil »Lohengrin« sinoči sprejet, je poročstvo, da ima naše muzikalično občinstvo razum za največjo glasbeno umetnost. Opera »Lohengrin« se bode zategadelj ponovila jutri, v soboto, 21. t. m., na kar opozarjamo zunanje Slovence.

(Gradnja deželnega dvorca) Z gradnjo deželnega dvorca v Ljubljani prično baje v letošnji stavbeni dobi.

(Vodmat) dobi v kratkem nove ulične in hišne napise.

(Telefon.) Število abonentov znaša sedaj v Ljubljani že 124.

(Iz Vipave) 19. januarja: Poleg izvira Vipavšice na zapadni strani Nanosa za grajščino grofa Lanthierija išče se že nekaj let sem po živem srebru. Rov, kateri se v ta namen koplje, je že 270 m dolg. Pred nekoliko dnevi našli so delavci v rovu človeško ribico, katera se nahaja, kakor znano le v podzemeljskih vodnih jamah. Po tej živalici slutilo se je, da mora biti blizu rova kaka večja vodna jama. Ta slutnja se je včeraj popoldne uresničila. Ko poči zadnja mina, bili so delavci na mah pred veliko jamo. Po odmevu sodi se, da mora precej dolga biti; vsled slabih lučij, katere imajo delavci, se dolgost niti približno ne dá določiti. Široka je blizu 20 metrov in toliko tudi visoka. Vsa jama pa je nad 10 m z vodo napolnjena. Pri vходу naplavljen je zelo velik kup ilovice. Danes se z delom ne nadaljuje. Kadar poizvem kaj bolj natančnejega, Vam hočem poročati.

(Nesreče.) V predilnici v Gradišču pri Litiji sprla sta se minulo soboto delavec Ablauf in delavka Marija Kralj in je konečno prvi poslednjo sunil v stran, da je padla na tla. Pri padcu si je pa zlomila nogo. — V ponedeljek dopoldne ponesrečil se je 67letni posestnik Iv. Birk iz Šmartina pri Ljubljani, ko je »na gmajni« naložil voz drva, ki se je pa nanj prevrnil. Njegov pomočnik mu ni mogel več pomagati, bil je na mestu mrtev. — Utonila je isti dan 13letna hči posestnika Kebe na Spod. Jezeru v bližnjem vodnjaku. Potegnili so mrtvo iz vodnjaka. — Nagloma je umrl v ponedeljek popoldne posestnik Jos. Pečar iz Kranjske gore, ko je počival na planini »Berlog«. Zapustil je šest otrok.

(Iz Preske.) Potres: 18. t. m. zvečer malo pred deseto uro smo čutili precej močan potres. Okna so ropotala. Bil sem na vrtu, bližalo se je dvakrat močno bobnenje. Škode ni povzročil potres nobene.

(Iz Komende.) 19. januarja: Sinoči nekaj minut pred 10. uro čutili smo tukaj precej močan potres, spremljan z gromkim bobnenjem.

(Judežev dar.) Iz Celovca, dné 19. jan. Brez sramú delajo koroški Nemci in nemskutarji s pruskimi markami za svoje zlobne namene. Za božičnice sprejeli so letos od znanega velikonemškega agitatorja K. Pröll-a v Berlinu, 40 gld. 50 kr. Razdelili so jih šolarjem v Ovčji-vasi in Krejancah, t. j. v čisto slovenskih krajih. In »Freie Stimmen« imajo še drznost, se za ta Judežev dar zahvaljevati »namens der armen, verlassenen Stammes-Angehörigen, die nebst dem Kampfe ums tägliche Brot, noch den um die Erhaltung ihrer Nationalität zu bestehen haben«. Tako drzno delajo s pruskim denarjem in tako brezsravno pišejo oni, ki povsod stikajo za — »ruskimi rublji«.

(»Narodni dom« v Radečah), tako krstila je okrajna posojilnica v Radečah svoj, nedavno od g. Petriča kupljeni hotel.

(Nove koncesije.) Dopis iz Pulja. Visoka vlada je naročila, oziroma ukazala tukajšnjemu poštnemu vodstvu, da imajo istega uradniki obdelevati s slovanskimi strankami v slovanskem jeziku. Uradnika, ki bi bil nezmožen slovanskega jezika, ali bi se kakorkoli pokazal nesposobnega za izvrševanje tega vladnega ukaza, je premestiti drugam in ga nadomestiti z večjim uradnikom. To bi bila prva koncesija. Druga koncesija je, da je vlada že pripravila ukaz pomorskim oblastim na vztočni obali Adrije, da uveljavijo slovanski jezik v pomorskih avstrijskih uradih. To uveljavljenje je izraženo v tem, da bode poslej n. pr. hrvatski mornar, ki pride z ladijo v pristanišče in odda svoj »raport«, smel zahtevati, da se ta raport v

pisarni sestavi v hrvatskem jeziku in da bode mornar to, kar podpiše na raportu, tudi razumljivo. Dosedaj je vladala grda nepravilnost, da so uradniki pomorskih uradov sestavljali te zapisnike v blaženi italijanščini, oziroma, kakor na Reki v poslednjem času, ko se je ondi usililo v pomorsko upravo že tudi mažarski element, v mažarsčini. Slovanski pomorščak, ki je moral oddati v uradu izkaz o svojem prekmorskem službovanju, se je moral posluževati tolmačev, da je mogel razumeti, kaj je zapisal »milostivi gospod« italijanski ali mažarski pisar. To grdo poniževanje slovanske narodnosti nadutih Lahonov in Mažarov bode vzelo konec po uveljavljanju vladne naredbe v pomorskih uradih. In to je koncesija, — to ste koncesiji, katere je dala avstrijska vlada svojim Slovanom na obali Adrije. Tako pišejo namreč lahonsko-čifutski listi »Piccolo« in »L' Istria«. Glede poštnega poslovanja v Pulju pravi »Istria«, da se jej zdi neumevno, kako more vlada kaj takega storiti v prid Hrvatom živečim na Puljščini in v Pulju samem, da se more spozabiti do taceh »koncesij« Slovanom. Kajti, kako je mogoče na pošti ustreči zahtevam Slovanom, ki nimajo niti svojega stalnega jezika, marveč mesto takega neko mešanico sorodnih si narečij, kakor je slovenščina, hrvaščina itd. in katerih vseh narečij je nemogoče, da bi bil več kak poštni uradnik, še manj pa da bi mogel uradovati v vsej tej mešanici, dočim je tako italijansk, kakor mažarski in nemški jezik jednoten in celoten in to vsaj kakor književni jezik. Kar se tiče jednodnostnosti slovanskega jezika, utegne imeti »Istria« prav, da nam Slovanom še manjka jednega skupnega slovanskega književnega jezika, po drugi strani mora pa »Istria« znati, da smo mi vsako slovansko pleme, bodisi Slovenci ali Hrvati itd. močni in številni dovolj in imamo svoj jezik književno izvežban dovolj, da izbornu služi za rabo v poštnem in drugem uradovanju, kar smo opravičeni zahtevati. Ali ima pravico italijanski ali mažarski uradnik, katerega take vladne naredbe seveda najbolj bodo v oči, predpisovati Slovanom jednodnost jezika, o tem mu že odgovore drugi. Zanj velja: ali znati ali — iti. Za njegovo mesto je dovolj v govoru in pisavi tako hrvatskega kakor slovenskega jezika zmognih uradnikov, to naj ga nič ne skrbi. Da bi bila pa taka vladna zahteva že kar koncesija Slovanom, tudi to je bedastoča. Recimo, da »Istria« ne ve, kaj pomeni beseda koncesija. Pa jej bodi povedano: koncesija je dovoljenje za izvajanje kake obrti v enem kraju, kjer za tako obrt morda niti ni več opravičene potrebe, ali je podeljenje za gradnjo kake lokalne železnice kaki privatni družbi, ki na svojo roko podvzame to podjetje brez ozira na to, ali je to podjetje povsem potrebno ali ne. Slovanski jezik pa ima že v tisočletnem obstanku slovanskega naroda zajamčeno pravico na slovanskem uradovanju v krajih, kjer je večina prebivalstva slovanska, in je toraj slovansko uradovanje naravna potreba. Tako v enem kakor v drugem omenjenih slučajev toraj ni govora o »koncesijah«, marveč v dejstvu, da je avstrijska vlada prišla do spoznanja, da so tudi avstrijski Slovani zmogni in vsestransko sposobno ljudstvo, da vlada izvršuje toraj popolnoma načelo pravičnosti, ako je pričela dajati Slovanom svojim to še le zdaj, kar bi bili morali imeti že pred sto in stoletji in kar so imeli drugi že v polni meri, ki so zdaj nevoščljivi Slovanom. Sploh pa so vse to še same besede. Mi pa hočemo dejanj.

(Društvo proti prosjačenju) imajo v Zagrebu, ki je izdalo leta 1898 za prosjake 2183 gld. 64 kr.

(Kaj storiti pijančevanje.) »Avstrijsko društvo zoper pijančevanje« je izdalo knjižico, v kateri razpravlja, kako naj šole delujejo zoper to strašno kugo, ki mori prebivalstvo. Iz te knjižice povzamemo sledeče podatke: Na Angleškem je 75 odstotkov obubožanih rodbin prišlo po pijančevanju v bedo, v Genevi in v Parizu 80 odstotkov, na Nemškem 90 odstotkov. Pač so tudi drugi vzroki krivi obubožanja, ki izvirajo iz socialnih razmer, vendar moramo reči, da spada pijančevanje med poglavitne vzroke. Dr. Robert pravi: »Na Nemškem žene pijanost vsako leto do 1600 oseb v samoumor, 1300 se jih ponesreči, 3000 jih znori, 4200 mož pride v oskrb delavskih kolonij, 32.000 jih sprejmejo ubožnice in 80.000 jih zapade ka-

zenskemu zakoniku. Na Spodnjem Avstrijskem je med 100 blaznimi 40 pijancev; v Galiciji in v Bukovini jih je od leta 1878 sem vsako leto zapadlo 20.000 do 26.000 kazni zaradi prestopka postave proti pijanosti. Leta 1878 je stalo v Avstriji 63.487 oseb pred sodiščem zaradi pretepov v gostilnah. V severni Ameriki je v desetih letih žganje uničilo 300.000 oseb, 100.000 otrok spravilo v ubožnice, 150.000 prebivalcev v ječe, 1000 ljudi je znorelo, 2000 se jih je umorilo. Največ žganih pijač požró v Belgiji, namreč na leto 672.590 hl. Za to izdajejo tam 443 mil. frcs. na leto, to je vsak dan 1.213.597 frcs. — Najhujše je pa to, da se pijančevanje vedno bolj širi in da se mu udaje mladina, ki je potem od dne do dne surovejša. Mladinska vzgoja sedaj ne uči samozatajevanja, ampak — realije. Mladina hoče zabave, a ker je zabava draga, privoščuje si ljudstvo najcenejšo zabavo — žganje.

(Samoumori.) Lakota in nenravnost in nevera — na to pa samoumor. In lakote še treba ni, ker zadostujeta nevera in nenravnost tudi milijonarju, da mu zagrenita življenje in ga tirata v samoumor. Da Dunaju se je usmrtilo lani 371 oseb. Najmlajši samoumirelec je bil trinajstleten deček, najstarejši osemdesetleten starec. Na Češkem se je umoril ravnatelj severno-češke premogarske družbe, rudniški svetnik Scholz, zaradi žaljenega ponosa.

(Ušel!) Najemnik regalij v tokaj-begyalški županiji na Ogerskem, Viljem Gross, je izginil, zapustivši ogromne dolgove. Le borznih diferenc je 100.000 gld.

(Rim.) Z velikim zadovoljstvom prinašajo laški listi in po njih razni drugi, vest, da šteje Rim sedaj 500.028 prebivalcev, med tem ko jih je leta 1870 štel samo 226.622. A to zamolčujejo vsi, koliko je med temi lačnega proletarijata, koliko je zaradi umetnega gojenja mesta trpela dežela in koliko je propadlo blagostanje ljudstva na korist velikega kapitala.

(Prah Kolumbov) je vse, kar je ostalo Špancem po zadnji nesrečni vojski na naselbinah. Prepeljali so ostanke na Špansko ter jih slovesno pokopali.

(Elektrika zoper sušico.) Učenjak Tesla, ki proučuje brezžično telegrafijo, je opazil, da prav močan električen tok organizmu ni nevaren, ampak da so nevarni le srednji tokovi. Zelo močan tok se prelija po telesu, tvori ozon in s tem mora sušične bacile. Bližnja bodočnost bo pokazala, če se uresniči upanje, da je elektrika radikalno sredstvo zoper sušico.

(Državni zbor, ki se zahvali Jezusu Kristusu.) To se je zgodilo v Kolumbiji v Južni Ameriki z naslednjo postavo. Kongres Kolumbije sklene: Čl. 1. Kolumbijanska republika izpolni svojo dolžnost, da koncem stoletja, v katerem je postala svobodna in samostojna, izrecno pripozna božjo socialno oblast Jezusa Kristusa in se mu zahvali za vse prejete dobrrote in sicer po tej postavi. — Čl. 2. Da priča o tem pripoznanju, se bo postavil v sporazumu s cerkveno oblastjo v stolnici (glavne mesta) Bogota spomenik, kot znamenje narodne zahvale in v večen spomin tega kongresovega čina, s katerim se pripozna najjačji in najgloblji čut kolumbijanskih ljudstev. Čl. 3. En primerek te postave se bo izročil apostolskemu delegatu, drugi se bo poslal po našem zastopniku pri Vatikanu Njih Svetosti Leonu XIII. v znamenje udanosti Kolumbijancev nasproti namestniku Jezusa Kristusa. Čl. 4. Javi, da se bo stavila potrebna svota za izvršitev te postave v proračun prihodnje postavne dobe. (La Vera Roma 1899. Nr. 2.)

(Svojega polkovnika vstrelil.) Poročnik Pekosić je bil zaradi prestopka od vojaškega sodišča v Varšavi kaznovan z zaporom. Ko se je vračal polkovnik Jeliński od seje domov, ga je Pekosić vstrelil. Ubijalec se je sam javil sodišču in izjavil, da bi bil umoril vse člane vojniškega sodišča, če bi bil imel priložnost.

(Umor.) V Bohorodičini pri Tlumaču je, kakor se poroča iz Lvova, posestnica Rakovska po noči polila spečega moža s petrolejem ter ga zažgala. Mož je vsled opeklin umrl. Zločinko so zaprli.

(Telesne ostanke Buddhe) našli so pred kratkim v neki grobnici blizu vasi Pipra-Hua v zapadni Indiji. Ta vas z okolico vred je lastnina nekega Angleža. V grobnici našli so kamenit sarko-

fag, v njem kosti in pepel, posode iz stekla in lesa, bisere in raznovrstnega nakita. Napis na posodi pravi, da »leže v tej rakvi umrloči ostanke blaženega Buddhe Šakjamunija in da se je ta grobnica postavila slavnemu bratu od njegovih sester in žen njihovih sinov.« Po obliki črk soditi, izvira napis iz prastarih časov. »Journal des Débats« poroča, da je angleško-indijska vlada sklenila, dragocene ostanke izročiti v varstvo sijamskega kralja, jedinega vladajočega kneza, ki pripada buddhistični veri; vender se mora zavestati, da bo nekaj teh ostankov prepustil Buddhistom v Birmi in Ceylonu.

Društva.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Št. Vidu.) Prvo veselico letošnje leto imelo je dne 15. januv. naše katol. društvo rokodelskih pomočnikov. Društveniki igrali so burko »Klepetic« prav izbornu. Komični prizor »Jabolčna potvica« igral je društvenik J. Zeleznik in vzbudil s svojo komiko mnogo vesellega smehu. — Mešan zbor pod vodstvom izbornega svojega pevovodje, g. vodje J. Žirovnika, je pel izvrstno. Dr. B. Ipavčev mešan zbor »Kadar mlado leto«, peli so tako dobro, tako precizno, da bi bili kar vedno in vedno radi poslušali. Po požrtvovalnem trudu g. Žirovnika ustanovil se je tudi nov moški zbor in ta je prvič pri tej veselici nastopil. Že celo vrsto let nismo več slišali tukaj moškega zbora, zato smo se tem bolj veselili na to veselico, ker je bilo znano, da novi moški zbor nastopi. Nismo se varali. Srce ti je igralo radosti, ako si zagledal cele vrste vrljih mladeničev — 20, večinoma rokodelcev, — ki so Anton Heidrich-ovo: »Mladini« in dr. G. Ipavčev: »Slovenec sem« prav dobro zapeli. Ako še omenim, da je tudi društvenik V. Jovan svojo nalogo — deklamoval je Ant. Hribarjevo: »Trije svetniki« — prav dobro rešil, akopram je prvič nastopil, zamoremo le čestitati odboru, kateri je bil gotovo tudi zadovoljen. Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo.

(Občni zbor pevskega društva »Ljubljana«) vršil se je v nedeljo ob mnogobrojni udeležbi, pod predsedstvom g. Trampuša. Iz tajnikovega, kakor tudi iz predsednikovega poročila je razvidno, da je društvo v pretečenem letu vseskozi zadoščalo svojemu namenu. Priredilo je razun malih izletov tudi veliki izlet v Sežano, nadalje se je udeležilo blagoslovljenja zastav v Sodražici in v Šmartnem pri Litiji, kjer je povsodi častno nastopalo, istotako na njega društvenih veselicah ter pri vseh drugih nastopih. Iz poročila blagajnika povzamemo, da ima društvo 1 častnega, 4 ustanovne, 143 podpornih ter preko 50 izvršujočih članov. Denarnega gibanja je bilo 2990 gld. Preostanek v blagajni znaša 108 gld. 3½, kr. Društveni inventar znaša 2770 gld.; torej znaša društveno premoženje 2878 gld. 3½, kr. — Predsednikom je bil voljen per acclamationem dosedanji predsednik g. Josip Trampuš, istotako podpredsednik g. Zmagoslav Černiko, nadalje g. Radivoj Koréne, tajnik, g. Ivan Pirnat, blagajnik, g. Albert Feldštejn, arhivar, potem gg.: Josip Kramar, Ivan Černe, Filip Kranjec, Dragotin Potokar, odbornikom. Makso Armič in Leo Bostele, pregledovalcema računov. Mej drugim pritrdil je vršivši se občni zbor odborovemu predlogu, da si društvo omisli svoj lastni novi glasovir ter omaro za društveno zastavo v slovanskem slogu, katero izdela priznani strokovnjak, gosp. Josip Primožič. Konečno zahvali se g. predsednik za obilno udeležbo, apelira na marljivo delovanje društvenikov v povzdigo mile slovenske pesmi, v prosep slovanskega naroda ter zaključil ob 6. uri zvečer občni zbor.

(Vabilo na veselico.) katero prirediti ženska in moška podružnica sv. Cirila in Metoda v Ribnici v nedeljo dne 22. januarja 1899 v dvorani hotela A. Arko. — Začetek ob sedmi uri zvečer. — Vstopnina 20 kr. od osebe. — Preplačila se z ozirom na blagi namen hvaležno vsprejemajo. — K mnogobrojni udeležbi uljudno vabita odbora.

(Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda »Pivka« v Št. Petru) na Krasu priredi dne 2. febr. t. l. v prostorih g. Ivana Koršiča (Narodni hotel) veselico z raznovrstnim in zanimivim vzporedom. Svoje sodelovanje obljubili so: kvartet »Pivških pevcev« ter šentpeterski tamburaši. Predstavljala se bode tudi jednodejanska veseloigra »zenski jok«. Veselični odbor skrbel bode, da bode prosta zabava, katera sledi vzporedu, tudi res zabava ter gotovo ne bode nikomur žal, kdor se udeleži te veselice. Ker je čisti dohodek seveda namenjen naši prekoristni družbi sv. Cirila in Metoda, prosijo se narodna društva v okolici ta dan ne prirejati veselice. Rodoljubi iz bližine kot iz Zagorja, Slavine, Knežaka, St. Mihela in Košane obljubili so, da gotovo pridejo; upamo pa tudi v naši sredini videti goste iz Postojne, Trnovega, Ilirske Bistrice, Divače in drugih krajev. Zavedni Notranjci! pokažite, da ste res zavedni, ter pridite dne 2. febr. v Št. Peter na veselico Ciril-Metodove podružnice »Pivke«.

Telefonska in brzojavna poročila

Dunaj, 20. januarija. Slovenska kršćansko-narodna zveza je imela včeraj klubovo sejo, v kateri so se člani dogovorili glede stališča, katero naj klub v sedanjih razmerah zastopa nasproti vladi; to stališče bodo zastopniki kluba zagovarjali tudi danes pri seji izvrševalnega odbora desnice. Klub zahteva od vlade natančnih pojasnil o njenih namenih, ter se je izjavil proti preložitvi državnozborskega zasedanja, ker je mnogo nujnih gospodarskih predlog treba v zbornici rešiti prej ko mogoče. Pri reševanju krize bo klub vlado podpiral, ako se kriza ne bo reševala v škodo desnice in posebej še zveze. O tem odloči današnja vladna izjava v izvrševalnem odboru desnice. Ako bi vlada razpustila državni zbor, pričakuje zveza, da vlada spremeni svoj program ter ga prilagodi okviru zahtev, izraženih v načrtu adrese večine.

Dunaj, 20. januarija. Izvrševalni odbor desnice ima danes popoldne sejo, h kateri pride tudi grof Thun, da označi stališče in namene vlade v sedanjih kritičnih trenutkih.

Dunaj, 20. januarija. Tukaj se govori, da vlada misli vrediti razmere na celovski pripravnici tako, da bo poskrbljeno tudi za vzgojo slovenskih učiteljev. Sedanji vodja pripravnic bo baje prestavljen. Poznavalcem dejanskih razmer na Koroškem se te vesti zdijo jako maloverjetne.

Dunaj, 20. januarija. Gospodska zbornica ima sejo. Na dnevnem redu je drugo branje zakona o vredbi plač za državne služabnike.

Dunaj, 20. januarija. Zunanji minister grof Goluhovski je bil včeraj popoldne pri cesarju v posebni avdijenci. Dopoludne je vsprejel cesar ministra a latere grofa Szechenyja v avdijenci.

Dunaj, 20. januarija. Vlada je razpustila društvo nemških visokošolcev iz Šlezije, „Opavia“.

Budapešta, 20. januarija. V gosposki zbornici je član Seszeny vtemeljeval svoj

adresni načrt. Povdarjal je, da so sedanje politične razmere v državi neznosne. Kjer ni veljave za obstoječe ustavne zakone, tam je tudi ni za pobiranje davkov. Stališče Avstrije kot velesila je zelo omajano, vzlasti ji grozi velik poraz v gospodarskem oziru. Ogerski vrednostni papirji se iz inozemstva v sumljivih množinah pošiljajo na Ogersko nazaj; zrahljane so tudi zavezne pogodbe s sosednimi državami, zato treba pred vsem jasnosti in odločnega dela. V ta namen govornik zahteva od Banffy-ja pojasnil glede političnih razmer. Banffy se je branil dajati pojasnila, češ, da to sedaj ni mogoče, ker dogovori glede kompromisa še niso dokončani. Predlog utemeljevalca adresnega načrta je bil odklonjen.

Budimpešta, 20. januarija. Magnatska zbornica je z 99 proti 69 glasovom odklonila predlog Szechenyja, naj se izdela adresa na vladarja in vsprejme njegov načrt, ker se je predlogu ustavljal ministerski predsednik, kazoč na mirovna pogajanja z opozicijo.

Vratislava, 20. januarija. Poljsko akademsko društvo „Concordia“ je razpuščeno.

Pariz, 20. januv. Osrednji odbor „združenja svetovnega časništva“, ki je zboroval te dni v Parizu pod predsedstvom glavnega urednika „N. Wer. Tagblatta“ Singerja, je sklenil, da se 5. aprila vrši letošnji kongres v Rimu z določenim dnevnim redom. Mej drugimi je tudi zahteva, naj se zniža poštni tarif za razpošiljanje časnikov.

Carigrad, 20. januarija. Trgovinski minister Djelak Eddin-paša je umrl.

Tuji.

18. januarija.

Pri Senu: Buhak iz Trsta. — Kladva iz Tržica. — Fritsch, Hansen iz Plzna. — Novak iz Železnikov. — Spatny iz Beljaka. — Fröhlich z Vrhnike. — Irjatelj iz Turjaka. — Riechl iz Gradca. — Baum iz Bolzana. — Henke, Buckl z Dunaja.

Pri Maliču: Paleš iz Petrinje. — Bratkovič iz Zagreba. — Müller, Kögel, Duldner, Spielmann, Krieger, Janaba, Lehr, Fellner, Pless, Barbarich z Dunaja. — Bloos iz Gradca. — Schneider iz Ascha.

Pri Lloyd: Pintar iz Stare Oselice. — Knez iz Loke. — Rom iz Trsta. — Jallen iz Kroke. — Zakrajšek z Vrhnike. — Lečan iz Bistrice. — Intihar iz Starega Trga. — Strukelj iz Cerknega.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nabe	Pedavina v 24 urah
19	9 zvečer	741.1	7.8	sr. jzah.	del. oblač.	
20	7. zjutraj	740.2	7.8	p. m. jzah.	oblačno	0.0
	2. popol.	740.5	9.5	sr. jzah.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 5.2°, normale: -2.4°.

Vabilo

k

V. rednemu občnemu zboru

I. ljublj. delav. konsumnega društva, registr. zadruga z omejeno zavezo,

ki se vrši

v nedeljo, dné 5. februvarija 1899. leta

ob 9. uri dopoludne

v dvorani „Katoliškega doma“

z naslednjim vspešdom:

1. Pozdrav načelnika.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Odobritev računa za upravno leto 1898.
5. Volitev odbornikov, nadziralnega odseka in namestnikov.
6. Razni nasveti, pri katerih se opozarja na § 27. lit. k zadržnih pravil.

K obilni vdeležbi vabi

48 1-1

predstojništvo.

Vse mogoče

hvali in prodaje kot „Mörathon“ konkurenca! Zakaj? — Zato, ker je 816 10-8

„Mörathon“

res izreden primešek k tobaku in kadenje dela kadilcu in okolici zelo prijetno in jako zdravo. Kdor se hoče prepričati o tem, mora poskusiti s pristnim „Mörathon-om“ z varstveno znamko „otročjo glavo“, ter naj odločno zavrne vsako posnemo.

Dobi se le tam, kjer se nahajajo „Mörathon“-lepaki, v zvezkih po 10 in 30 kr., ali pa 12 malih oziroma 4 veliki zvezki proti povzetji za 1 gld. 26 kr. franko pri izdelavcu

Th. Mörath, med. prodajalna dišav „Zum Biber“ v Gradcu, Jakomingsasse 1.

Zelo ugodno za razprodajalce.

Glavna zaloga za Kranjsko: Fr. Pettauer v Ljubljani.

Prostovoljno prodam

svoje posestvo v vasi Medno, ležeče ob veliki cesti proti Medvodam, 9 kilometrov od Ljubljane. Poslopja so v dobrem stanu, polja je za 35 mernikov posevke, tudi nekoliko vrta in gozda.

Več pov. lastnik **Janez Kušar v. Dolhar**, vas Medno št. 5. pošta Medvođe. 37 2-2

Koverta s firmo

priporoča

„Katol. Tiskarna, v Ljubljani.“

Št. 46209.

31 3-3

Prodaja smetij!

Mestni magistrat ljubljanski prodaja

smeti,

ki so nakopičene na senožeti pod Tivolijem, ob Dolenjski cesti pod zelenim hribov in ob Kravji poti v Trnovem.

Pogoji prodaje izvedo se pri mestnem komisarijatu ob navadnih uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 7. januarija 1899.

Severonemški Lloyd v Bremi.

866 30-7

Od vis. c. kr. ministerstva valed ukaza dné 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštinih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Brema - Sev. Amerika.	Do	Novi-Jorka.
Iz Brema vsak terek in soboto zvečer.		
Iz Southampton dotakniš se ev.		
Cherbourg vsako sredo in nedeljo		
Iz Genove dotakniš se Neapola		
via Gibraltar		
dva ali trikrat na mesec.		
Brema - Južna Amerika.	Do	Baltimore.
Do Montevideo.		
Brema - Vzhodna Azija.	Do	Buenos-Ayres.
Do Kitajskega.		
Brema - Avstralija.	Do	Japonskega.
Adelaide, Melbourne, Sydney.		
		voznja po morji čez ocean do Novi-Jorka traja 6 do 7 daj.

Najlepša in najcenejša priložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:

Edvard Tavčar.

Dunajska borza.

Dné 20. januarija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 > 30 >
Avstrijska zlata renta 4%	120 > 05 >
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 > 80 >
Ogerska zlata renta 4%	119 > 75 >
Ogerska krona renta 4%, 200	97 > 90 >
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	935 > — >
Kreditne delnice, 160 gld.	359 > 75 >
London vista	120 > 45 >
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 > 97 1/2 >
20 mark	11 > 78 >
20 frankov (napoleonador)	9 > 55 1/2 >
Italijanski bankovci	44 > 35 1/2 >
C. kr. cekini	5 > 69 >

Dné 19. januarija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	174 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 > — >
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 > 50 >
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 > 80 >
Tisne srečke 4%, 100 gld.	138 > 60 >
Dunavske vravnave srečke 5%	131 > — >
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 > 25 >
Posojilo goriškega mesta	112 > — >
4% kranjsko deželno posojilo	98 > 25 >
Zastavna pisma av. osr. zem. kred. banke 4%	98 > 30 >
Prioritetne obveznice državne železnice	220 > — >
> južne železnice 3%	180 > 25 >
> južne železnice 5%	125 > 50 >
> dolenskih železnic 4%	99 > 50 >

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170 > — >
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 > — >
Rudolfove srečke, 10 gld.	25 > 25 >
Salmove srečke, 40 gld.	84 > 50 >
St. Genois srečke, 40 gld.	84 > 1 >
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 > — >
Ljubljanske srečke	23 > — >
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 > — >
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v. 3525	— > — >
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	430 > — >
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	65 > 75 >
Splošna avstrijska stavbna družba	114 > 50 >
Montanska družba avstr. plan.	208 > 15 >
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	183 > — >
Papirnih rubljev 100	127 > 25 >

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“

I., Wallzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.